

ΕΤΟΣ 63ον

22 Φεβρουαρίου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 8 (3221)

«ΞΥΠΝΗΣΤΕ!»

Πολλές φορές έχει άκουσθει αυτή η λέξη ως αγαπημένο σύνθημα πολλῶν ιδεολογῶν, πολιτικῶν ἢ ἐπαναστατῶν. Καί πολλές φορές ὅσοι τοὺς πίστεψαν, κατὰ λαβὰν ἐκ τῶν ὑστέρων σέ τί λήθαργο βαθύ βυθίστηκαν σαγηνευμένοι ἀπό ὠραιολογίες, ἐξυπνακισμούς καί οὐτοπικές θεωρήσεις, ἀλλήλα καί πῶς δαπάνησαν τή ζωή τους κυνηγώντας χίμαιρες ὑφιστάμενοι τήν ἐκμετάλληυση τοῦ «ἀρχηγοῦ» καί καθιστάμενοι ἀκόμη καί ἐγκληματίες γιά πολλοῦς ἀπό τοὺς συνανθρώπους τους.

«Ξυπνήστε», λέει κι ὁ ἀπόστολος Παῦλος στοὺς Ρωμαίους συναρτώντας τό αἰώνιο ἐσχατολογικό μήνυμα τῆς Ἐκκλησίας μας μέ τήν ἰδιαιτερότητα τῆς ζωῆς στήν πρωτεύουσα μιᾶς Αὐτοκρατορίας. Καί τοῦτο διότι οἱ συνθήκες στή Ρώμη ἔκρυβαν ἰδιότυπους πειρασμούς καί δυσκολίες. Καί πόσα δέν ἔχουν γραφεῖ γιά νά περιγραφεῖ ἡ ζωή στήν τότε Ρώμη! Κοινή συνισταμένη, ἡ ἐξοικείωση μέ τήν παντοιότροπη ἀμαρτία, σέ σημεῖο συμβιβασμοῦ, ἢ καί ἀμνήστευσῆς τῆς καί μάλιστα σέ σημεῖο πολύ χειρότερο ἀπό ὅ,τι συμβαίνει σήμερα. Ἡ Ἐκκλησία ἐκεῖ, ἔχοντας ἰδρυθεῖ ἀπό ἐμπόρους καί ὄχι ἀπό Ἀποστόλους, τοὺς ὁποίους γνώρισε ἀργότερα, γιά νά τοὺς δεῖ νά μαρτυροῦν μέχρι αἵματος γιά τόν Χριστό, ἄν καί χαριτωμένη ἀπό τή δροσιά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἶχε καί μέλη ἀδύναμα. Τά μέλη αὐτά δελεάζε ἡ οικονομίστικη διάσταση τῆς ζωῆς καί ὁ πλοῦτος, καί προκαλοῦσε ὁ τρυφηλός καί ἐκλυτός βίος, ἐνῶ ἐπηρέαζε ἡ πολιτική δολοπλοκία καί ἱντριγκα, ὅλα κύρια χαρακτηριστικά τῆς τότε κοσμοκράτειρας πόλης. Καί μέσα σέ συνθήκες ὑλοζωιστικές κατόρθωνε νά ἐνεργεῖ ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ὄχι αὐτόματα καί μαγικά, ἀλλήλα χάρις ὅσων ἀγωνίζονταν κι ἔμεναν συνεπεῖς στή χριστιανική τους ιδιότητα.

Παρά ταῦτα, ἡ σκόνη τῆς ἀμαρτίας καί τῆς καθημερινότητας ἐπικάθονταν στίς ψυχές δημιουργώντας, ἄν μή τι ἄλλο, μέριμνες, ἔγνοιες, φροντίδες. Κι ἐκεῖ εἶναι πού σαλπίζει ὁ Ἀπόστολος τό ἀφυπνιστικό μήνυμά του. Καλεῖ τοὺς χρι-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. ιγ' 11 - ιδ' 4)

Ἀφύπνιση γιά τήν ἡμέρα τῆς σωτηρίας

Ἀδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νῦξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκοτοῦς καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κόμοις καὶ μέθαις, μὴ τοῦ σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιείσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνετε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὅς μὲν πιστεῦει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω, καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς στήσαι αὐτόν.

στιανούς νά διαχωρίσουν τὸν τρόπο τῆς ζωῆς τους ἀπὸ αὐτὸν τῶν ἀλλήλων ἀνθρώπων, χωρὶς νά κρίνουν τοὺς ἀλλοίους ἀνθρώπους. Προοπτικὴ τους εἶναι ν' ἀπορρίψουν τὴν ἁμαρτία, ὄχι τὸν ἄλλο, τὸν πηλσίον, τὸν ἀδελφὸ! Φροντίδα τους, νά ἐνδυθοῦν «τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθαι εἰς ἐπιθυμίας».

«Σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας»

Πολλοὶ ἔχουν παρερμηνεύσει τὸν στίχο αὐτό. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος δὲν ἀπορρίπτει τὴ φροντίδα μας γιὰ τὴν ἀνθρώπινη φύση μας, δὲν καθιερώνει ἄρνηση τῆς κτιστῆς φύσης μας, οὔτε ὑποτιμᾷ τὸ σῶμα ἐναντι τῆς ψυχῆς. Ἡ ἄρνησή του ἐστιάζεται στὴν καλλιέργεια τῶν ἐφάμαρτων ἐπιθυμιῶν. Θά διευκρινίσει ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: «Οὐκ ἐκώησε τὸ προνοεῖν τῆς σαρκός, ἀλλὰ τὸ εἰς ἐπιθυμίας». Ἐνῶ ὁ ἐρμηνευτὴς Θεοδώρητος θά πεῖ ἐμφατικά: «Ἐνταῦθα καὶ τῶν τῆς σαρκὸς κατηγορούντων αἰρετικῶν ἐμφράττει τὰ στόματα. Οὐ γὰρ ἀπηγόρευσε τὴν τοῦ σώματος ἐπιμέλειαν, ἀλλὰ τὴν τρυφήν καὶ τὴν ἀκρασίαν ἐξέβαλε». Ἡ ἀπαραίτητη φροντίδα γιὰ τὴν κτιστὴ μας φύση τίθεται ὡς αὐτονόητο δεδομένο. Ἐκεῖνο πού ἀπορρίπτεται εἶναι ἡ υπερβολὴ πού ὀδηγεῖ σὲ πάθη. Ἡ διακονία τῆς ἀνθρώπινης ἀνάγκης εἶναι θεμιτὴ, ἡ καλλιέργεια τῶν ἐφάμαρτων ἐπιθυμιῶν εἶναι ἀδιανόητη. Καὶ ὅλα αὐτὰ ὡς προϋπόθεση γιὰ νά πραγματοποιηθεῖ ἐκεῖνο πού τίθεται ὡς σκόπος τῆς ζωῆς τοῦ κάθε χριστιανοῦ.

«Ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν»

Ὁ στίχος αὐτὸς θυμίζει τὸν ὕμνο πού ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου ψάλλεται στὶς μεγάλες Δεσποτικὲς ἑορτές καὶ πού πάντα ἀκούγεται ὡς ἐπιστέγασμα τῆς Βάπτισης τοῦ κάθε χριστιανοῦ, «ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε». Ὅσοι εἶναι βαπτισμένοι στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ πρέπει νά ντυθοῦν τὸν

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, τώρα εἶναι πλησιέστερα σ' ἐμᾶς ἡ σωτηρία παρά τότε πού ἐπιστέψαμε. Ἡ νύχτα ἐπροχώρησε· ἡ ἡμέρα ἐπλησίασε. Ἄς πετάξουμε λοιπόν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καί ἄς ὀπλισθοῦμε μέ τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ἄς εἶναι ἡ συμπεριφορά μας σεμνή, ὅπως ὅταν εἶναι ἡμέρα, ὄχι συμπόσια καί μεθύσια, ὄχι ἀκολασίες καί ἀσέλλγειες, ὄχι ἔριδες καί ζηλοτυπίες, ἀλλ' ἐνδυθῆτε τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν καί μὴ φροντίζετε διά τήν σάρκα διά νά ἱκανοποιήσετε τās ἐπιθυμίας τῆς. Ἐκεῖνον πού εἶναι ἀσθενής κατά τήν πίσιν, νά τόν δέχεσθε, ἀλλ' ὄχι διά συζητήσεις γνωμῶν. Ὁ ἕνας πιστεύει ὅτι ἐπιτρέπεται νά φάγῃ ἀπό ὅλα, ἀλλ' ὁ ἀσθενής τρώγει λάχανα. Ἐκεῖνος πού τρώγει, ἄς μὴ περιφρονῆ ἐκεῖνον πού δέν τρώγει, καί ἐκεῖνος πού δέν τρώγει, ἄς μὴ κρίνῃ ἐκεῖνον πού τρώγει, διότι ὁ Θεός τόν ἔχει δεχθῆ. Ποιός εἶσαι σὺ πού κρίνεις ξένον ὑπρέτην; Τό ἄν θά σταθῆ ἢ πέρῃ ἀφορᾶ τόν δικόν του κύριον, θά σταθῆ ὁμως, διότι ὁ Θεός ἔχει τήν δύναμιν νά τόν κἀνῆ νά σταθῆ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Χριστό. Τί σημαίνει αὐτό; Σημαίνει ὅτι ὁ πνευματικός ἀγώνας δέν ἔχει νά κάνει μέ τό νά ἀναπτύξουμε μιά τυποποιημένη ἐξωτερική συμπεριφορά, ἢ νά καταστήσουμε πατενταρισμένα ἀντίγραφα κάποιων ιδιότυπων προτύπων. Πολλή δέ περισσότερο δέν ἔχει νά κάνει μέ αὐτό πού ὑπεραπλουστευτικά λένε κάποιοι, «νά γίνουμε καλοί». Ὁ πνευματικός ἀγώνας, στόν ὁποῖο κατ' ἐξοχήν καλεῖ ἡ Ἐκκλησία μας τήν περίοδο πού ἀρχίζει, ἔχει νά κάνει μέ αὐτό πού πάλι ὁ Παῦλος θά διατυπώσει μέ ἐνάργεια: «Ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δ' ἐν ἐμοί Χριστός» (Γαλ. 2,20). Τό ἀνθρώπινο πρόσωπο πρέπει τόσο νά χαριτωθεῖ, ὥστε νά φθάσει στό «καθ' ὁμοίωσιν». Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νά γίνῃ ἕνας μικρός Χριστός, στίς ιδιαίτερες συνθήκες τοῦ βίου του καί ὑπό τίς προκλήσεις τῆς ὁποίας ζωῆς του. Τό δύσμορφο, ἐγωιστικό φρόνημα πού ἀλλοιώνει τό κάλλος τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου, πρέπει μέ τή συνεργασία Θεοῦ καί ἀνθρώπου νά ἀναπλασθεῖ σέ φρόνημα ὑπακοῆς, σέ ἀποδοχή τοῦ θείου θελήματος. Ἡ ἴδια ἡ λέξι «μετανοία» εἶναι μιά πρόκληση, καθὼς σημαίνει «ἀλλοιότης νοός». Ποιός δέχεται, ἰδίως σήμερα, ὅτι δέν σκέφτεται σωστά, ἢ ὅτι δέν μπορεῖ νά ἐμπιστευτεῖται τήν κρίση του; Κι ὁμως, αὐτό εἶναι τό πρόκριμα γιά ν' ἀλλοιάξῃ ὁ ἄνθρωπος, νά διεκδικήσῃ καί ν' ἀποκτήσῃ «νοῦν Χριστοῦ».

Οἱ δύο αὐτοί στίχοι κρύβουν μιά δύναμιν πού ἀποδεδειγμένα μπορεῖ καί ἀλλοιάζει πορεία ζωῆς. Κατά τό ὄγδοο βιβλίον τῶν «Ἐξομολογήσεων» τοῦ ἱεροῦ Αὐγουστίνου, οἱ δύο αὐτοί στίχοι ἦταν πού μέ θαυμαστό τρόπο τόν προκάλεσαν καί τόν ὁδήγησαν στή μεταστροφή του, ὥστε ἀπό αἰρετικός νά γίνῃ Ὁρθό-

22 Φεβρουαρίου 2015: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

«Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ».

Ἡ εὐρεσις τῶν ἱ. λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου († 395-423).

Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Δ΄ – Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ΄ 11 - ιδ΄ 4 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. στ΄ 14-21.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 1 Μαρτίου, Α΄ Νηστειῶν (Τῆς Ὁρθοδοξίας).

Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 24-26, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ἰωαν. α΄ 44-52.

δοξος χριστιανός καί μάλιστα τόσο θερμός καί συνειδητός, ὥστε ν' ἀναδειχθεῖ ἐπίσκοπος Ἰππῶνος καί, τό σπουδαιότερο, Ἄγιος! Ἄς τοὺς προσέξουμε, ἅς τοὺς ἐγκοληθοῦμε, γιά νά κατακτήσουμε τήν Ἀγιότητα!

Ἄρχιμ. Ι. Ν.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ (Ἐγκόλπιο).

ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ (Ἐγκόλπιο, σέ πολυτελή ἔκδοση).

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ. Ἀκολουθίες τοῦ ἡμερονυκτίου, ἐπιτομή ἀκολουθιῶν κυριότερων κινήτων καί ἀκινήτων ἑορτῶν, Ἁγία καί Μεγάλη Ἑβδομάς, Πεντηκοστήριον καί πλήρες ἑορτολόγιο.

«**ΕΙΣ ΥΨΟΣ ΝΟΗΤΟΝ...**». Λόγος περὶ προσευχῆς τοῦ ἁγίου Νείλου τοῦ Ἀσκητοῦ. (Ἀνάλυση τοῦ θέματος προσευχῆ ἀπ' τόν Ἀρχιμ. Εὐσ. Βίτιν).

ΛΟΓΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗΝ, ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης. Ἀνάλυση τοῦ «Πάτερ ἡμῶν» (Εἰσαγωγή, κείμενο, μετάφραση, σχόλια: Ἀρχιμ. Παγκρ. Μπρούσαλη).

Ἡ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ (Π. Εὐδοκίμωφ, μετάφραση Μαρία Παπαζάχου - π. Δημ. Τζέρπος).

Ἡ ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ. Ἀνάλυση τοῦ «Πάτερ ἡμῶν». Φυλλάδιο (Καθηγ. Ἀθαν. Δελνικωστόπουλου).

ΜΙΛΑΩ ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ... (Τευχίδιο γιά παιδιά, κείμενο - μετάφραση).

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«**ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ**», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίνιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «**ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ**» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr